

אבן המועין.

אמר המלה"ר, קובר כתום הייתי, ובקבר בני העם סגילה מצאתי, ובקראי בה ראיתי, כי להוציאה לאור חובתי, אולי יקר מקריאה, ויבאו בעלי דבריה, ויקחו להם מתנותיה, ואצתי ולא הרמזתי, לא שקטתי ולא נחתי, וכסליה לא קמצתי, לקבעה ברפוס, ומכליון אותה הצלתי.

והנה מצד הרין, ומצד המנהג, ומצד היושר, היה עלי לערוך לה "פהח דכר" או הקדמה, או מבוא, לדבר ולברר שם הסחבר, זמנו ומקומו, ואם נתחברה ואת המגילה, ברעדה או כגילה, באה"ק או בגולה, והסכה והעילור, לכל כלה ומלה, אך דעו נא רבותי, כזכיר אני המאיתי, כי אינני מן הנקדנים, רק מן הפרשנים, אינני מן החטטנים, רק מן הכבינים, ואסידה בחילה, ותחינהי אפילה, ועל גחוני אוחילה, לבקש מחילה, על המרווחי אה גדולי הגולה כי הם ינישו זאת, ואני לרגל המראכה, אעשה רק כבה, אבאר, אשער, ואברר פירוש הרברים, שבאו בקצורים, ואלקט באמרים שמבלי באורים, הנם כתומים ותחמים, ואמומים, ואין אני אומר חלילה קבלו דעהי, כי יידע אני מעיש ערכי, ודלות חלקי, וכשפון ברכי, והרשות נתונה, סחדל התכונה, לבא אחרי בזה העתון, להוסיף וירגוע ולהקן, ולהאיר עיני המחכים.

והנה כאשר בעניניה דקדקתי, ובפלים מלוה שקלתי, וכאורי עליה חקקהי, נודעתי ורבנהי, כי רוב דבריה שייכים לבני ארעא קדישא, ומעוטם לבני הגלות, וכל מי שרוא, במקום שהוא, יבא נא ויקח את שלו, כי נכדרה על פי א"ב משולש להקל על המעיין, ועל הסבקש, ומובטחני כי איש לא יקח מה שמיכן לחבירו. דברי ועירא דמן חבריא.

ישבקשה.

ברזילי שני (1)

א' בן יהודה

(1) כניף הכתי"ר שנים מן הצד... ואחרי העיון נ"ל כי דא ודא חד הוא, וחכונת על אמרם ז"ל... כמרכמות זו איז ודויק.

עשרה צדיקים	אחוות בית
מסכתא (2)	אבוהב
טומר מזיל זהב	בן אבי
ושתי (3)	בצלאל
בתולות בספ"י (4)	ברזילי
אחד על גביהם	גדולי ירושלם
עסידה בפרץ	גדולי יפו
הבחנה בין תכלת לק"א	גדולי הגולה
ידיעת השפה	דוברי עברית
הכנה הענין	דכרני א"י
השומת לב להדור	דרשנים ידועים
סופרי א"י כותבי אמת	הד הזמן
אורחים מאה"ע (5)	הוטעלים עכרים
אורחים עניים	הכנסת אורחים
כוהל (6)	ווארבורג
אי מנהג יהוא	וואלאך
אוסישקין הכידי על ידו	וואלפסאהן
נופך (7)	ז' לעוואנטין

(2) כנהג העברים לסמן חכנוי במלת, בן" כמו בן היל, בן מאה, בן דינאי בן הרצחנים, ומנהג הערביים לסמן במלת, אב" לאמר אבו... וכנראה האיש הזה ערבי הוא ונקרא, אבו-הב, כמו שכתוב לעלוקה, הב הב, ומענינו טובן כי הנהו קצב.

(3) יובן עפ"י דרשתם ז"ל שושתי המלכה היתה עובדת בכנות ישראל ערומות והמכון הזה מצטיין במעשה זו ועי"ז ירבה לו קופצים...

(4) שיקובל מהן בספ"י ולא תהא לו תרעומת עליהן כאשר התרעם על הבחולות שנקלן (ראה הצבי).

(5) כידוע יתארתו אחב"י וביחוד מהתוכנים לכל מיניהם, דוקא כהוטעלים של הגויים.

(6) לסגל אותו ואת ילדיו...

(7) לא אדע מה הנופך, אם לחוסף איזו נוסף או אולי אחרי עיש לו ספיר שייך לו, הגיפך המתוכר צמוז בכתוב.

זאב יעבץ	מזרחי, באריכות ימים	נ' שלעזינגער	מסירת ישרים (16)
זיו	התבודדות	" "	שנט מוסר (17)
היסין	התענינות, ועת (8)	ספיר	לב אמיץ
חסרה בן יהודה	מכרים (9)	סמילאנסקי	בנים יראי ה' (18)
היילים עברים	שבת וכשרות	סאלימאן	נצחנות
טהון	חבת הארץ	ענטבי	אי נצחנות
נורוב	תלמידים (10)	עזרת נשים	עוברות כחצ"פ (19)
שייטל	מעט אמר	עזרה	אודחא דהמנוהא
ירושלם	ת"ח מצוינים	פאול נתן	לא יעמוד לדיק
יהודי דור החדש	אמונה	פתח תקוה	זקנים
ישראל	פרנסה	פועל הצעיר	מעט יהדות
כוללים	כיס אחד	צעירי פ"ת	הדרת פני זקנים
כל הכוללים	מנהל	ציונים	חשבון (20)
כרכי הים	יהדות (11)	צדיקאוו	מעט הבנה
לונץ	זריות	קרית ספר	מצבה
לאפין	שומרי שבת (12)	קרניאל	פשיטת הרגל (21)
למען ציון	בית חולים	ק' סילמאן	זהב רותח...
כ' בן הילל הכהן	כנור (13)	רופין	סמאטיסמיק על השגיונות
טשהוהן	פטורין (14)	ראבינאוויץ, א"ז	שיר של פנעים
מזר	חכמה (15)	רל"צ	בעל השם
נ' סוקולוב	מערכת	שיינקין	יריעה כל דהוא בעניני א"י
		שומרי הורה	רוח חיים
		החכמוני	דרך הקודש
		ת"ת ביפו	טלמדים בלתי פוליטיקין
		ת"ת-בירושלם	שמירה ממזיקים

(8) אמרו עליו כי אין ענין צבורי שאיננו מכאי כחו, ואין ענין שהוא ב"כ שהוא יכול ושהוא רוצה לעמוק בו, ומוה יסבלו הכל גם הבריאם ועוד, ותר, החולים.

(9) עיין השקפה, עיין הצבי, עיין האור.

(10) כנראה, מכלל הן אתה שומע לאן, כלומר לא תלמידות, כי הדבר הזה שמורים יורו בכיה"ם לבנות סגריל הזימה, והשחת המדות...

(11) שאלתינהו לנחותא ימא ואמרי לי, שאין הכונה אלא על-שתי העירות יפו, חיפו, מקום הישוב החדש, דיק ותשכח.

(12) מנרבים להעירוב, עיין החבצלת.

(13) כנור, ישע'י כ"ג ט"ז.

(14) אם פטורין מהיהדות, זה כבר נעשה? אם פטורין משכועה כדון כופר בכך, כלום נזקק הוא לבי"ד? אמור מעתה פטורין מא"י כד"א ותבאו ותטמאו וכו', או פטורין ממשרתו, למען הכל פיהם של תינוקות...

(15) כי רק השוטה לא ירגיש ויתן כספו לתבל וריק להשחת המדות ולהרבות הבורות והחוצפה וכל מדה רעה בא"י.

(16) כנראה הוא בעד ילדי התחכמוני לקבוע לזה שעה בשבוע.

(17) חבל על דאברין, כי מחצית הראשון נאבד, ולדאבון לבב לא נדע למי נכונו השבטים, ולכי אומר לי כי אחרי שאין נון באשרי מפני שיש בן, נפילה, לכן לא נכתב לכתחילה הנון והשבט נברא בעד הנופלים הנושרים מגזע בית ישראל אף אם בשם ישראל יכונו וכמוהם רבים, ובים הם בעוה"ז מבני הדור החדש.

(18) רחמנות! כי זו היא לו קללה שאין למעלה ממנה.

(19) ג"ל שהוא ר"ת חי' ציפע פינס.

(20) לא נתפרש אם חשבון הנפש או חשבון הכספים היוצאים כ"כ לריק, והשכל מחייב ששני החשבונות נחוצים להם, למען לא ילכו אחרי...

(21) על השטיח שבחוצפה ובאולת מאין כמותן חוציאו בתאור גליון י"ת.